

SLOVENSKI NAROD.

Izaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznicah, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr., če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“
Opravništvo, na katero naj se blagovoljko pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Magjari v stiskah.

Ker so ravno ogerski ministri te dni na Dunaji in prav zadnje poskuse delajo, da bi na stroške naše polovice dobili banko in se tako rešili iz denarne mizerije, pogledjmo malo njihovo stanje:

„Deset let ogerske samostalnosti je deželo dovedlo do brezdnja. Ena viada se je morala umakniti drugej, od vsake se je pričakovalo da reši in prerodi deželo, a vsaka jo je pritirala še bliže k pogubljenji. Z medenimi tedni prvega ministerstva leta 1867 so se tudi lepe sanje o ogerskem veličestvu razpršile. Uže Lonyayev kabinet se je boril na vso moč za obstanek, in načelnik tega kabineta je bil očitno vesel, da mu je „postenjak“ Csernatony s svojimi napadi olajšal odstop. Szilavyjevo ministerstvo je zopet za nekoliko časa oživilo nadeje Magjarov, a tudi to je moralo kmalu umakniti se ministerstvu Bitto-Ghyeczy, ki je prevzelo težki nalog, da povede ogersko državno ladijo v pravo luko. Zgodovine tega ministerstva se mi vsi še dobro spominjamo; Ghyeczyjeve davkovske predlage so bile takrat za deželo še tako strašne in nevarne, da so proizročile najhujšo opozicijo, ki je končno podrli kabinet.

Ministerstvo je sedaj palo kot zrelo jabelko v naročje nekdanjemu vodji opozicije Tiszi, in prvi njegov čin je bil, da je sprejel davkovske predlage, proti katerim se je prej na vso moč boril — in z vso energijo jih je v državnem zboru izvel. Tisza je popolnem razumel, kako je položje nevarno in kako bi se dalo na kak primeren način odpraviti. A kakor vsi njegovi predniki, tudi Tisza nij znal najti takega načina, tem manj, ker je zlo imelo uže globoke

korenine. Namestu, da bi bil zajezil magjarski šovinizem, da bi se bil znebil veličestvene domišljije in da bi odstranil vsako potratno in omejil stroške državnega gospodarstva, namestu da bi bil pravičen vsem narodom v deželi, da bi jih navduševal k ljubezni do skupne domovine in da bi vse rodove v deželi pozval k posvetovanji o blagostanji domovinskega — namestu vsega tega so se magjarskemu šovinizmu dajale vedno nove žrtve, velesilsko sleparstvo je dobivalo vedno na stroške deželnega blagostanja nove hrane in začelo se je brezmerno tratenje; nemagjarski narodi so se sistematično tlačili, silom magjarizirali in iz deželnega zastopstva izrivali.

Nasproti takemu sistemu, kateremu je Tisza še najbolj ugajal, se nij povišanje davkov izkazalo niti kot palijativno sredstvo, nego je le pospešilo krizo. No, zdaj je konec modrosti ogerskih politikov; Cislajtancem se prav nič ne ljubi, da bi ponovili zvezo leta 1867 še pod neugodnejšimi pogoji; Magjari pa prejšnjega bremena ne mogo več prenašati in morajo se bolj pri Cislajtancih pomoči iskati. Siromaščina v deželi je od dne do dne večja, položje vedno temnejše, a nikjer nij izhoda, nikjer rešitve. Nij čuda, da Magjari v tej sili romajo h Košutu, proseč od tega magjarskega svetca sveta in pomoči.“

Tako opisuje ogersko državno položje dobro uredovan nov dnevnik „Agramer Presse“. — Še hujše pa Ogre udarja dunajski „N. W. Tagbl.“ od vtorka, ki prinaša izvrsten dopis neimenovanega politikarja, kateri opominja, da imajo Ogri prihodnje leto 100 milijonov dolga plačati, a nijso še nobenih prijav za to storili, tako da se mi Cislajtanci moramo vprašati s kom in s kakim tovari-

šem novo nagodbo delamo, ali so Ogri res tudi vreden kompanjon za zvezo, ali morda nijso taki, da svojih plačil ne bodo morali kar na nagloma vstaviti. Zarad tega, ker je ogersko finančno stanje tako zelo obupno in slabo, nij družega svetovati, nego da se provizornim naredi za pet let ali tri leta. Mej tem naj Magjari dokažejo, da so zmožni svojo državo finančno vzdržavati. — Ali so zmožni to dokazati? Večina odgovarja z „ne!“ Kaj pa bode iz tega, nihče odgovarjati ne zna še denes.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 31. januarja.

Cesar je vrlo uljudno sprejel tržaško deputacijo, ki je bila zavoljo novih davkovskih postav vzela avdijenco, ter obetal, da bode stvar dobro pregledal.

Državna zborna budgetni odsek je s 15 glasovi proti 11 zavrgel nasvet, naj dovoli kredit za 600.000 gold. za podporo udeležnikom pri pariški razstavi. Referent Gomperz je odložil poročevalstvo in naznanil votum manjšine. Glasovanje večine je nekako razžaljenje Francoske, neko posnemanje Bismarkovega Nemštva, ki se razstave neče udeležiti. Zato ga obžalujemo.

V **dalmatinskem** deželnem zboru je nasvetoval Ljubiša adresu na cesarja in pri priliki se je vnela daljša debata. Skleneno je bilo ta nasvet in Klaičev pristavek posebnemu odboru izročiti.

Potem je bila v drugej seji volitev Ljubiše (v Budui) ovržena, tako, da ta čudni vitez nij več poslanec. Vendar bode najbrž zopet voljen, ker se postavlja na pravoslavno-verško stališče, kadar mu je treba.

Na **Tirolskem** se je dobil dekan, nekov Mayr, ki je vstopil na vladni poziv v provizorični šolski svet, da si se ga duhoven-

Listek.

Prizigalec.

(Roman, v angleškem spisala Miss M. Cummins, poslovenil J.)

(Dajje.)

Enajsto poglavje.

Njen upliv se razširja, in ranjeno srce
Od strasti k življenju in upanju vabi.

Drugo nedeljo po polu dne je Jerica sedela na podnožnici pred prijetnim malim ognjem v sobi Emilijini. Velike svoje oči je imela obrnjene v Emilijino obličje, katero je, tako se je videlo, na nerazumljiv način očarovalo malo deklico, tako skrbno je opazovala pomežkovanje obraza, katerega mik je bila marsikatera starejša osoba nego Jerica občutila, a razjasniti si ga vendar nij mogla. Bila nij lepota, — vsaj ne bliščeča lepota; kajti te nij imela Emilija nikdar, celo takrat ne, ko so se na njenem obrazu še svetile lepe rujave

oči. Tudi nij izvirala iz tako imenovanega očarajočega obnašanja, kajti Emilija se je obnašala tako ponižno in milo, da nikdar nij siloma zadobila dopadajenja in udanosti drugih ljudi. Tudi nij bilo usmiljenje z njeno slepoto, če prav tolika nesreča lahko zmirom vzbuja in v resnici tudi vselej izbudi najtoplejše sočutje. A vsak je težko veroval, da je Emilija bila slepa. To je bila resnica, katere trpinka nikdar nij svojim prijateljem usiljevala s tožbami ali s sebično neobzirnostjo. In ker pogled njenih zaprtih trepalnic, obsenčenih z dolgimi gostimi vešicami, nij izbujal nikakoršne muke, zgodilo se je pogostem, da so oni, ki so ž njo občevali, govorili o rečeh, ki jih lahko le vid spoznava, in da so celo njeno pozornost na ta ali oni predmet obračali, oni trenotek popolnem izpozabivši njene slepote; in Emilija nij nikdar zdihovala, nikdar nij bila razžaljena po njih brezobzirnosti, ter se je vsakrat zanimala tudi za predmete, katerih videla nij; kazala se je temveč popolnem zadovoljno s popisi, katere

je slišala, ali s slikami, katere si je v svojej domišljiji načrtala, ter je radostno in šaljivo govorila o vsem, kar ravno je nje družnike najbolj zanimalo. Nekateri so rekli, da Emilija ima najslajša usta na svetu, ter so predradi opazovali njih spreminjajoči izraz. Drugi so rekli, da glavni nje mik je majhena jamica na desnem lici; še drugi (in ti so bili mlade devotke, ki same nijso bile lepe) so opazovali, ko bi vedeli, da bi lahko svoje lase zravnali v take valove kot Emilija zravnuje svoje lase spleta bi jih vsak večer tako, ker se prelepo podajo. A le malo je bilo onih izvoljenih, ki so bili duševno toliko obdarjeni, da so Emilijine lastnosti prav razumevali in primerno čisljali, — malo, prav malo jih je bilo, ki so poznali njene boje, ter so videli njene zmage, — ko bi ti bili hoteli izraziti svojo misel, od kodi da izvira moč, po katerej se nje obličje, in nje glas vrivata v srce mladine in starosti ter si pridobivata njih ljubezen in občudovanje, rekli bi bili, kot je Jerica ono nedeljo po polu

ska stranka ne vdeležuje. Vsled tega se je začela mej duhovenstvom in po katoliških društvihi tirolskih močna agitacija proti temu Mayru.

Vnanje države.

Črnogorski knez nij dozdej na turški poziv, da bi v dogovore stopil zaradi narejanja miru, ničesa odgovoril. — Te dni pride pa turški odposlanec Konstant-paša v Cetinje dogovarjati se. Z njim gresta angleški in italijanski konzul pomagat kneza pregovarjati na mir.

Ruskega kancelarja organ „Nord“ v Brtislju izhajajoč pravi, da ko bi tudi Srbija mir sklenila, s tem nij položaj v orijentu čisto nič izpremenjen za Rusijo, ker potlej je zopet ona situacija, kakoršna je bila, predno je Srbija vojno začela.

Iz **Carigrada** se javlja, da Turki mislijo pet kristijanskih guvernerjev postaviti. Če se ta naredba, pesek v oči Evrope, res izpolni, bode Turčija gotovo izbrala kake brezkarakterne „ulizice“, ki so hujši kot Turki; saj renegatov nikjer ne manjka, vsak narod jih ima.

V glavnem mestu **Saksonskem** v Draždanah je pri ožjej volitvi zmagal socijalni demokrat Bebel. Drugod so imeli socijalni demokrati velike manjšine.

Dopisi.

Iz Maribora 29. jan. [Izv. dop.] V Mariborskeji slovanskeji čitalnici je bil pri izrednem občnem zboru dne 27. t. m. gosp. profesor Valenčak jednoglasno voljen za podpredsednika, oziroma tajnika. Živio! — Tudi se je ob enem uže proglašen načrt pustnih veselic tako prenaresil, da bode čitalnica 8. febr. t. j. na dan smrti našega neumrlega slovenskega pesnika Franca Preširna obhajala veliko besedo, katere načrt se bode še le pozneje po časniku in posebej udom naznanil — in da bode 11. febr. mali ples s kostimi in v maskah. Maske smejo samo vstopiti, če so se prej oglasile pri za ta posel naznanjenemu odborniku. — Upamo živahne udeležitve. Po narodnem priraščaji bi mogle javne narodne zabave v Mariboru živješe biti, nego so dozdej bile.

Iz Rusije 26. jan. [Izv. dop.] V enem iz svojih poslednjih dopisov sem govoril o kriku in viku, kateri je poglalo na Rusijo novinarstvo neslovanskega zapada po povodu newspeha carigradske konference, češ, da bi bila ruska diplomacija na tej konferenci trpela strašen pobj. Ta krik in vik bil bi prav zabaven, če bi ne bil tako kovaren, za slovan-

sko stvar. Namen njegov je vsem jase; Moralna pobjeda Rusije nad vsemi zapadno-evropskimi državami v času homatij na istoku porodila je njej mnogo simpatij tudi mej narodnostimi neslovanskimi. Odbiti jej te moralne zaveznike in vzbuditi razdor v taboru slovanskem, vidite namen tega kovarnega manevra.

I naši vrage se nijso celo zmotili, oni se sploh gledé Slovanov redko motijo, ker nas bolj znajo, kakor mi sebe. Začeli so se slišati celo v našem krogu glasi negodovanja na Rusijo, ka ona more samo energično govoriti, a kadar je treba besedo zakrepiti z delom, molči in se ne giblje, da od tega trpi ne samo ona, nego sploh slovansko vprašanje.

Taki napadki na Rusijo uže nikakor nijso smešni, no silno žalostni, ker jim je vir kratkovidnost v vsem, kar se tiče Slovanstva kakor v časih, komaj in komaj proteklih, tako i v časih, kateri se bistro približujejo našej sedanjosti.

Ko je Srbija bila v nevarnosti za svoj obstanek, razumela je Rusija to nevarnost, objavila je Turčiji svoj ultimatum s ponosom, a drugim svojim sotovarišicam je zatem rekla: „No zdaj pa le zopet po vašem rakov pot naprej, meni ne verjamete, meni svobode ne daste, da bi migom okončala delo, katero hočete ve skončati s tem, da iz daljine gledate nanj s samokoristnimi nameni.“ In ves zapad je prikimal, in mati zapada sestavlja zopet projekt in predlaga zbor vseh držav v Konstantinoplji. A izbrani in poslani od nje Mesija nič ne opravi, da si šviga od paše k paši, od sultana zopet k paši, povsod počenja le globoke poklone, kateri pa se nazadnje pokazujejo vselej le kot nekaka ironija, nasme nad njegovim mezdjenjem in šviganjem tja in sem. Rusija se vsej tej komediji nekako smeji in gleda na njo in na svoj plan in zdi se jej dobro, da se plan kaže v istini dobrim in resničnim. Anglija in njen heroj Salisbury od stopa celo tako daleč, da se prijemata za ono, kar je pred nekoliko meseci tako ponosno odvrkla — za berlinski memorandum, to se ve, tedaj še nevarnosti nij čutila vsem prokletim intrigam, katere so se stavile tako umno Rusiji. Ta poslednja spremelja ves zapadno-evropski kor diplomatični po široki cesti, katera leži mej ruskim ultimatom in Andrašijevimi reformami in katera je pripeljala zapadno-evropski egoizem v strašno

propast, iz katere se mu bode težko izkopati. Rusija v to propast nij pala, ona stoji na istem vzvišenem mestu, kot je stala ne samo, ko se je jugoslovanska vstaja začela, a tudi pred prvim hercegovinskim pokom in to nekoliko desetletij: Rusija je jedina država v Evropi, ki pozna Turčijo v njenih obistih, ki ne trepeče pred to pošastjo iz kakih samokoristnih namenov, razbiti jo na kosce, ki je uže davno vedela in še ve da se tej pošasti ne more nikakor drugače pomagati raz evropski svet, kakor samo z burkljami, vilami, puško, kanoni, etc. — malomarnega pritiska se pošasti ne boje, ga tudi ne čutijo. A potem ti politični kratkovidneži kriče svoje bedarije v svet in strašnejši fiasco angleške diplomacije in sploh zapadnih držav pripisujejo Rusiji, katera kar nič nij kriva v tem, da oni ne znajo, kaj se pravi boriti se proti petim državam, silnim, in če drugače ne jedinim, vsaj z edinodušnim strašnim sovraštvom proti Rusiji, boriti se tako, da bi ne stopila ni enkrat prenareslo naprej, kar bi mogla pokončati ne samo njen mnogo večni trud za Slovanstvo sploh, njo in njo samo zopet vreči za leta in leta nazaj.

Da, bog nas varuj tacihi sangviničnih ekspektoracij, a še bolj njihovih nasledkov! Kolikor je mogoče predvideti, konferencije delo bode ostalo Sisifovo delo in potem... da potem zopet ne daj Bog prenaresiti se jedin-stvenemu odrešeniku zateptanega Slovanstva v Turčiji toliko stoletij, nekaj po svoji krivdi nekaj po okrožajočih ga inorodnih, samokoristnih elementov, a nij kaplje ne po krivdi Rusije, katera je sama po sebi komaj in komaj ušla osodi svojih bratov, katere rešiti je njena naloga v prihodnosti, kar ona bolj zna in si bolj jemlje k srcu, ko ista sorta njenih zagovornikov, ki znajo in za njeno slovansko delo nemajo družega, kakor dolgi se soljo tujerodne kulture osoljeni jezik in zopet samo zbadljiv jezik.

F. M. Št.

Iz Srbije 5. (18.) Januara. [Izv. dopis.*] Za ovo nekoliko dana ratna spremanja u nas zauzimaju sve veće srazmere. Vlada naša, tako se bar čini, kao da pojima ozbiljnost dogodjaju, kojima na susret ide. Sve se radi da nas nebi ni u kom pogledu mogli da iznenade budući dogodjaji.

Za sada se najviše radi na tome, da se

*) Od roj. Srba.

Ur.

dne, o katerem smo govorili, ljubeznjivo sedela tik Emilije ter jej v lica gledavši rekla: „Gospica Emilija, jaz vem, da ste vi bili pri Bogu.“

Jerica je bila zares čudovit otrok. Neizobražena kot je bila, je vendar precej čutila Emilijino prednost pred vsemi ki jih je dosedaj videla. Mislé, da je Emilija nadčloveškega rodu, verovala jej je nepogojno vsako njeno besedo, ter se je dala od nje voditi in na se vplivati, ker je dobro čutila, da jo ijubi in jej le najboljše želi. Sedela je pri njenih nogah ter poslušala nje sladke glasove, ko jo je Emilija prvokrat učila razločevati pravico od krivice. Emilija sicer nij mogla videti majhenega mislečega obraza, ki je vanjo bil obrnjen, a spoznala je po resnobni pazljivosti po popolnem molčanju otroka in še bolj po mali roki, ki je bila prijela njeno in jo trdo držala, da je slavno zmagala.

Od onega dne, ko se je Jerica borila z velikimi deklicami, nij bila več v šoli. Vse pri-

govarjanje Truemanovo nij nič pomoglo, kar nij hotela več tja hoditi. A Emilija je bolje poznala naravo otroka nego Trueman, ter je uplivala na njo s tem silnejšimi razlogi, katerih stari mož nij poznal, in je dosegla svoj namen tudi tukaj, kjer je bilo njemu spodletelo. Jerica je mislila, da je bil njen star prijatelj razžaljen, in to je bilo tudi glavni vzrok njenega srda.

A Emilija jej je stvar pokazala od druge strani, ter jo je nazadnje prepričala, da če ljubi strijca Truemana, bi to najbolje pokazala s tem, da uboga njegove želje, kot da se nespametno srđi; tako jej je Jerica nazadnje obljubila, da če drugo jutro zopet iti v šolo. Povedala jej je tudi, kako naj se obnaša proti učenkam, ki se jej tako zelo studijo, ter jej je dala nekoliko prostih naukov, kako naj se drugi dan zadrži, pristavši, da jo bode gospod Flint skoro gotovo spremil ter jo pri učiteljici opravičil, in da tako ne bode imela več nobenih neprijetnosti.

Drugo jutro jo je spremil Trueman, kaj vesel, da se je nazadnje Jerici nevolja zoper šolo izgubila. In prosivši učiteljico, naj bi prišla pred duri, povedal jej je dogodbo na prirojeni mu način in je potem izročil Jerico njenemu posebnemu varstvu.

Gospica Browne, deklič zdrave pameti in velike blagosrčnosti, je to zadevo popolnem prav razumela; pri prvej priliki je posebno govorila z deklicami, katerih surovost je bila Jerico razdražila; dosegla je s tem, da so se sramovale svojega obnašanja in da nijso otroka dalje nadlegovale. Kmalo potem se je tudi Jerica sprijateljila s par otroki svojih let ter se je z njimi mej urami igrala in nikdar več nij prišla v take zadrege.

Zima je minola. Prišli so lepi solnčni pomladanski dnevi, dnevi, v katerih je Jerica lahko sedela pri odprtih oknih, ali pa na pragu pred sobo; tačas so za zajutrek pevali tički na vejah starega drevesa, stoječega sredi ozkega dvorišča, zvečer pa je solnce svitlo

vojska naoruža i da se spremi nužna hrana za vojsku. U ovoj celi odpočeto je kupovanje hrane po svima krajevima Srbije. Što se tiče same hrane, ona će se vrlo brzo moći skupiti, jer je prošla godina dobra bila u pogledu ploda. 4. i 5. ovog meseca po svoj Srbiji oruža se II. klasa narodne vojske. U koliko smo mogli primetiti, razpoložnost je u narodu vrlo dobra. Ni velike žrtve ni slabi uspeh našeg oružja nije mogao da slomije narodni duh u Srba. Mi se nadamo, da će naše oružje na slučaj rata sa Turkom imati boljeg uspeha, jer iskustvo, koje smo stekli biće od velikog uticaja na naš buduću rat. I ako smo mi u prošlem ratu, relativno veliki broj artiljerije uneli u borbu, opet za to opazilo se, da je broj bio nedovoljan. Da bi se i taj nedostatak naknadio, ovih dana dato vojsci još nekoliko novih baterija.

Vlada naša dobila je spisak sviju zarobljenih vojnika i oficiru naših, koji su sada u turskim rukama. Po tome spisku ima naših vojnika kod Turaka 92 zdrava, medju njima i jedan kapetan pešački a ranjenih Srba bilo je do sad u Turskim bolnicama svega 12. od ovog broja 1 vojnik umro u bolnici a ostali su svi ozdravili.

Kad je naša vlada dobila ovaj spisak poslati i ona turskoj vladi spisak ranjenika i zarobljenih Turaka, koji se sada nalaze u tvrdinji beogradskoj. Po ovome spisku ima turskih zarobljenika i to 1 pukovnik Sali-bej iz Gradačca. 1 major Hadzi-Abit iz Srebrnice. 3 niža oficira. 1 lekar po narodnosti Bugarin. 88 nizama. 15 bašibozuka i 1 Der-viš iz Damaska.

Pre četiri dana krenula se jedna četa talijanskih dobrovoljaca na Drinu. Oni će putovati do Šabca na državnoj ladiji „Deligradu“ a odatle susvim će ići na Drinu. Njihov je stan sa sada u okružnoj varoši Loznici, koja leži pored same Drine.

Četu ovih dobrovoljaca ispratila je sa velikim oduševljenjem publika boogradska do obale savske. Pre nego što će dobrovoljci ići ladju, pozdravio ih je vrlo krasnom besedom talijanski kniževnik gosp. Kanini, koji se od dužeg vremena bavi u Beogradu.

Četu ovu spremila je i poslala u Srbiju opština varoši Livorna.

Domaće stvari.

— (Ljubljanske srednje šole) sklenejo prvi semester pustno soboto 10. febru-
arja in drugi semester se začne na pepelnično
sredo, ob katerem dnevi je uže zopet šola.

— (Graf Hohenwart), poslanec za
Gorenjsko je bil 28. t. m. od cesarja v avdi-
jenci sprejet. Ali v političnih, ali le v pri-
vatnih rečeh, kdo ve?

— (Darilo.) Znani entomolog (pozna-
valec zaželk ali insektov) g. Ferdinand Schmidt
je tukajšnji realki podaril zbirko več nego
16.000 vrst insektov in zbirko prirodo-
pisnih knjig, sestoječo iz 374 zvezkov in 282 zvez-
čičev, ter en izvrsten mikroskop.

— (Za „Sokolovo“ maškerado v
v čitalnici) na pustni vtorek se od strani
odbora obširne priprave delajo, da bode si-
jajna kakor dozdej vsako leto. Skleneno je
tudi, da se bode ostro na to pazilo, da pride
le oni noter, ki je vstopnico na svoje ime do-
bil, da ne bo nobene zlorabe.

— (Klasična nemščina.) Uradna
„Laib. Zeitung“ od včeraj prinaša ta-le stili-
stično klasični razpis službe zdravniške: „Zu
Pölland ist die Bezirks-Wundarztstelle
bis Ende Februar l. J. aus der Bezirks-
kasse in Erledigung gekommen. Be-
werber um diese Stelle haben ihre Gesuche
anher zu überreichen. K. k. Bezirkshaupt-
mannschaft Krainburg am 29. Jänner 1877.“
Zdaj še le vemo, zakaj so gospodje Jagrič,
Derbič itd. za nemške šole vneti.

— (Nesreča.) V tukajšnji tobačni fa-
briki je mašina raztrgala nekega delavca, ki
je vsled oškodovanja komaj pol ure živel. Bil
je stoprav 30 let star in oženjen. Zove se
Anton Grošelj. Nesreča se je zgodila, ker je
prišel preblizu mašinskemu kolesu, katero ga
je prišlo in šestkrat okolo neslo, predno so
kolo vstaviti mogli. Ali bilo je uže prekasno.

— (O plazu) na Zidanem mostu se nam
piše: Vsak dan prihaja sem veliko inženjerjev
in strokovnjakov iz raznih dežel, da si pri
tem velikanskem naravnem dogodjaji nabere
praktičnih izkušenj. Nekateri teh pravijo, da
je pričakovati kmalu novega plaza, še večjega
nego li je bil ta; drugi pa pravijo, da se
je temu lahko ogniti, ako se odpelje potoke,
ki razpirajo, gorovje. Dela vrlo napreduje in
železnica je svoja provizorična dela uže do-

vršila. Savinja bo kmalu zopet po svoji stari
strugi tekla, okrajna cesta bode kmalu rab-
ljiva in tudi fabrika za olje bo kmalu zopet
začela delovati.

— (Posip.) V okraji sevniškem pri Str-
žišči se je tudi zemlja s hriba posula, vinsk
bram daleč v dolino premaknila in kmetu
Božunu hlev osem metrov globoko odrinila.
Živino so bili prej izgnali, ker so slišali gr-
menje v gori.

— (Vabljenje.) Kamniška čitalnica na-
pravi v nedeljo dne 4. febru-
arja veselico na
korist diletanta g. Gr. Siabanje s sledečim
programom: 1. Slovo, čveterospev od Ipvaca.
2. Poslednja želja, za glasovir in citre od
Fr. Ožbiča. 3. Odmev v dolini, za dvoje
citre od Blumlacherja. 4. Noč na bleškem je-
zeru za glasovir in dvoje gosli, za I. in II. Te-
nor. 5. Roka v roko, Polka française za 6 ci-
ter od Umlaufa. 6. Krojač Fips, burka v enem
dejanji. 7. Ples. Vljudno se vabijo vsi častiti
gg. udje k obilnej vdeležbi, ki naj blagovole
tudi sposobne neude soboj pripeljati. Začetek
1/2 8 uri zvečer. Vstopnina za ude 10 kr. za
neude 30. Radodarnosti se ne stavlja.

Odbor.

— (Vabilo) k besedi, katero napravi
čitalnica Vipavska dne 4. svečana v svoji dvo-
rani v Tabru, na spvmin prvega buditelja Slo-
vencev Valentina Vodnika. Program: 1. Slav-
nostni govor. 2. Gluh mora biti. Burka v
enem dejanji. 3. Viseči kazalnik (firma). Burka
v enem dejanji. 4. Ples. Vstopnina 20 kr.,
sedež 20 kr., k plesu 30 kr. Začetek ob 8 1/2
uri zvečer. K tej svečanosti vabi uljudno vse
čestito občinstvo

Odbor.

— (Rojanska čitalnica) napravi
dne 4. febru-
arja 1877 besedo. Začetek o 6 1/2
uri zvečer. Spored: 1. Petje. 2. Tombola. 3.
Ples

— (Sežanska čitalnica) bede 4.
febru-
arja napravila veselico z deklamacijo, s
petjem, glasbo, plesom in igro: „Oče in sin“
Začetek ob 7 1/2 uri zvečer. Vstopnina 50 kr.
za osobo. K tej veselici uljudno vabi.

Odbor.

— (Iz Laškega trga) se nam piše:
Dne 2. febru-
arja se napravi v Laškem trgu
v prid ubogih šolarjev veselica z gledišnima
predstavama in s plesom. Igralo se bode:
„Ravni pot najboljši pot“ poslovenil Brnard
Tomšič, in pa nemški „Zart und grob“ sp.

svetilo v Truemanovo veliko sobo in Jerica je
dobro videla skoro do ure, ko je bilo treba
iti spat. Celo zimo je pridno hodila v šolo
ter je nagloma napredovala, kot naglo napre-
dujejo skoro vsi obdarovani otroci, ki imajo
priliko učiti se kaj še le v onih letih, ko je
njih duh poln čistihlepnosti najrodovitnejši in
spretnješi za vsak napredek. Videla se je
zdravo in dobro rejeno; njena obleka je bila
lepa in snažna, kajti Emilija jo je obilo pre-
skrbela ž njo, gospa Sullivanova jo je pa nad-
zorovala. Bila je tudi živa in srečna in je sto-
pala krog po hiši tako radostno in zadovoljno,
da je Trueman rekel, njegova tičica ne ve,
kako se s podplati dotika zemlja, temveč
ferflja na prstih po svetu.

Stari mož bi ne bil mogel bolj ljubiti
svojo rejenko, ko bi bila njegov lastni otrok.
Po gostem o toplem vremenu je postavljaj
svoj velik naslonjač pred duri ter je posedal
tik nje; potrpežljivo in pazno jo je poslušal,
ko mu je čitala povest za povestjo zdaj o
mladih deklicah, ki nijso nikdar legale, zdaj

o dečkih, ki so zmerom starše ubogali, zdaj
pa o otroku, ki je vedel, kako mora svojim
muham gospodovati. Pri teh prilikah se je
videlo, da sta najprimernejša družnika drug
drugemu; in to je tudi res bilo. Starega
moža so povesti, katere je Emilija oskrbovala
in Jerica jih čitala in zopet čitala, zanimale
tako močno in enakomerno, kot bi bil sam še
otrok. Tu je sedel, komolce oprte na kolena
ter je poslušal priproste povesti, smijal se je,
ko se je Jerica smijala, miloval je kot ona
tako močno in prisrčno, če so male junakinje
bile nesrečne, in veselil se je ž njo, ko je
nazadnje vendar slavno zmagala resnica, po-
korščina in potrpežljivost.

Emilija je dobro vedela, kako važne so
take povesti čisto za razvitek otroškega srca,
ter je kaj skrbno in previdno Jerici izbirala
knjige. Jeričino življenje je bilo sedaj tako
srečno in mnogo obetajoče, kot je nekaj bilo
nesrečno in žalostno. Pred šestimi meseci
se je čutila popolno zapuščeno, brez ljubezni
in skrbi, sedaj je imela mnogo prijateljev ter

je videla, koliko velja, če kedo na nas misli,
za nas skrbi in nas ljubkuje. Vsi dnevi v
tednu so bili veseli, sobota in nedelja pa ste
bili za njega ravno tako rudeče zaznamovani,
kot za gospo Sullivanovo; kajti soboto je vo-
dila Viljema domov, ki je poslušal in nadzo-
roval njeno branje, izhajala je ž njim, smijala
se in igrala. Vselej je vedel povedati toliko
lepih reči, bil je zelo duhovit in živ, bil je
zmerom pripravljen izpeljati svoje načrte
ter je rad storil vse mogoče, da bi jo le raz-
veseljeval, tako da je ponedeljek jutraj počela
šteti dneve, dokler nij prišla sobota. Če nij
bila kaka reč v redu, če je stara ura zasta-
jala, ali če je nje igračica bila polomljena,
ali kar je bilo še hujše, če nij mogla dovršiti
svojih nalog ali če jo je kakova majhena
otročja žalost težila, — potem je znal Viljem
vse zopet urediti in jej pomoči iz vseh zadreg.
Zato mati nij pričakovala Viljema željnješi,
nego ga je Jerica pričakovala.

(Dalje prih.)

Friedrich. Začetek ob 7 uri zvečer. K veselici vabi.

— (Iz Gradca) se nam pošilja vabilo k slavnosti, katero napraviti slovensko akad. literarno-zabavno društvo „Triglav“ in „slovensko pevsko društvo višjih šol“ v spomin in čast prvemu slovenskemu pesniku Valentinu Vodniku v petek 2. februarja 1877. v salonu „zum wilden Mann.“ Program: 1. „Ilirija oživljena,“ zbor, Ipavic Vodnik. 2. Slavnostni govor, g. Jurtela. 3. „Moja rožica,“ čveterospev Nedvčd. 4. Deklamacija g. Lendovšek. 5. „Na boj!“ zbor Förster Krek. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Redka prikazen.) Iz Gorice se nam piše: Te dni so vlovili ribiči pri Tržiču (Monfalcone) 254 kilov težko pliskavko ali delfina in sicer one vrsti, ki jo prirotopisci imenujejo Delphis tursio ter se navadno nahaja po severnih morjih. Žival meri od gobca do konec repa devet črevljev ali dva metra in 85 centimetrov. Zdaj jo kažejo v Gorici za denar.

— (Prekmalu) so časniki raznesli vest, da je okrajni sodnik Vencovsky v tržaški bolnici umrl, in to vest smo tudi mi po njih posneli. Zdaj pa se zopet čita, da samomrilec še živi in da bo kmalu — zdrav. On pravi, da se nij mislil ustreliti, nego se mu je le slučajno primerila nesreča.

— (Iz Trsta) se piše 30. jan.: V ulici via Crosada so po noči policaji našli na tleh ležečega nekega ribiča, ki je imel globoko, z nožem zadano rano na stegni. Spravili so ga v bolnišnico, a za nobeno ceno noče povedati, kako je rano skupil. — Nek finančni nadzornik je v kolodvorski ulici grdo razsajal, in ko ga je policija prijela, se je z orožjem branil, da so ga le z največjo silo spravili v zapor. — Tisti dan po polu dne pa je šel nek domobranec z bajonetom v roci na čelu več kmetov iz okolice po cesti in je vsakojake nerodnosti počel. Odpeljali so ga na glavno stražo. Zaprli so policaji šest njegovih tovarišev, ki so jim ga ugrabiti hoteli. — Nek fakin pa je iz neke prodajalnice hotel ukrasti več blaga, a dobili so ga še o pravem času. No, tržaški policaji imajo pač več dela, nego po nekaterih drugih mestih.

— (Ujetnikov) je v Celji toliko, kakor še prej nikoli. Normalno število je uže tako prekoračeno, da se morajo ujetniki k vnanjim sodnijam oddajati.

— (Vreme.) S spodnjega Štajerskega se nam piše 28. jan.: Pri nas vsled tople zime cveto vijolice, marjetice, igleci, telog, regrad, lapuh in druge pomladanjske cvetice, tudi jelša, leska in mačevje. Včeraj je šel cel dan sneg, danes pa je zopet najlepše vreme.

— („Priatelj.“) list za ogerske Slovence in Prekmurce, izhaja po novem letu dvakrat na mesec v Pešti. Pisan je z gajico, prej je izhajal v magjarskem prapovisu. Torej en napredek. Pisan je pa sicer v magyar-orszagskem duhu.

Tržne cene

v Ljubljani 31. januarja t. l.

Pšenica hektoliter 9 gl. 90 kr.; — rež 6 gold. 70 kr.; — ječmen 5 gl. 10 kr.; — oves 4 gl. — kr.; ajda 6 gl. 20 kr.; — prosó 5 gl. 20 kr.; — koruza 6 gold. — kr.; krompir 100 kilogramov 4 gl. 10 kr.; — fižol hektoliter 8 gl. — kr.; masla kilogram — gl. 92 kr.; — mast — gl. 75 kr.; — špeh frišen — gl. 66 kr.; — špeh povenjen — gl. 75 kr.; jajce po 2 kr.; — mleka liter 7 kr.; govednine kilogram 48 kr.; — telečnine 52 kr.; — svinjsko meso 48 kr.; — sena 100 kilogramov 3 gl. 15 kr.; — slame 3 gold. 05 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 8 gold. — kr.; — mehka 5 gl. — kr.

Izdatelj in urednik Josip Jurčič.

Dunajska borza 31. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	62 gl. 50 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	68 . 15
1860 drž. posojilo	— . —
Akcije narodne banke	835 . —
Kreditne akcije	148 . 70
London	122 . 65
Napol.	9 . 79
C. k. cekini	5 . 80
Srebro	115 . 50

Revalescière du Barry

v Londonu.

30 let uže je aij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicinske in stroškov; zdravi vse bolezni v ledloden, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze, naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenost, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabost, zlatižilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in bledanje pri nosečih ožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledično in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolj nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriceval zdravih, brez vsake medicine, mej njimi spricevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Mr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle Stuart, Markize de Bréhan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastop.

Kratki izkaz iz 80.000 spricevalov.

Na Dunaji, 13. aprila 1872.

Irešlo je uže sedem mesecev, odkar sem bil v brezupnem stanju. Trpel sem vsled prsnih in čutenih bolečin, in sicer tako, da sem od dne do dne vidno gnil, in to zaprečilo je dolgo časa moje študije. Čul sem od Vaše čudapolne Revalescière pričel sem jo rabiti in zagotovim Vas, da se čutim po mesečnem užitku Vaše tečne in okusne Revalescière poponem zdrav, tako, da brez najmanjšega tresnja morem zopet pisati. Zaradi tega priporočam vsem bolnim to primerno prav ceno in okusno hrano, kot najboljši pripomček, ter ostanem Vaš udani

Gabriel Teschner.

služatelj javnih višjih trgovskih šol.

Pismo visoko plemenite markize de Bréhan.

Neapel, 17. aprila 1862.

Gospod! Vsled neke bolezni na jetrah bilo je moje stanje hujšanja in bolečin v saki vrste sedem let sem strašno. Nijsem mogla niti čitati niti pisati, tresle so se vse čutnice na celem životu, slabo prebavljenje, vedno nespanje, ter sem trpela vedno na razdraženi čutnici, katero me je sem ter tja preganjalo in me ne jedni trenotek na miru pustilo, in pri tem bila sem melanholična najvišje stopinje. Mnogi zdravniki poskusili so vse, brez da bi moje bolečine zlažili. V polnej obupnosti poskusila sem Vašo Revalescière in sedaj, ko jo uživam tri mesece, zahvaljujem se bogu. Revalescière zasluži največje hvalo, pridobila mi je zopet zdravje in me stavila v stanje, da morem mojo društveno pozicijo zopet uživati. Dovolite gospod, zagotovjenja moje prisrčne hvaležnosti in popomega spoštovanja.

Markize de Bréhan.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanju in hujšanju.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici in tišanju v prsih.

Revalescière je 3 krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50 krat več ceni, ko pri zdravilih.

V pakovanju posiljen po pol funta 1 gold. 50 kr., 1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold. Revalescière-Biscuiten v posiljenju in Revalescière-Chocolatée v prahu 12 tas 1 gl. 50 kr., 24 tas 2 gl. 50 kr., 48 tas 4 gl. 50 kr., v prahu pa 120 tas 1 gl. 50 kr.; — prodaje: Dr. Barry & Comp. na Dunaji, Wankerschhausse št. 3, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in apotekarjih trgovcih, tudi razpošilja na vsake hiše na vse kraje po poštini takratno ob povzetju. V Ljubljani Ed. Bauer, J. Svoboda, lekar pri „zlatem orju“, v Reki pri lekarju J. Prodanu, v Celovcu pri lekarju Birnbacherju, v Spiljetu pri lekarju Aljinoviču, v Trstu pri

Tužci.

30. januarja:

Pri Slonu: Kohn iz Dunaja. — Eisner iz Ensa. — Vogel iz Celovca. — Samide iz Stare loke. — Baruch iz Dunaja. — Doleenec iz Trsta.

Pri Misičih: Satler iz Dunaja. — Grum iz Gorenjskega. — Hermes iz Dunaja. — Siegl iz Gradca. — Lundersdorf iz Dunaja.

Pri Zamorci: Walter iz Reke.

Lekarju Jakobu Serravallo, pri drogeristu P. Rocca in J. Hirschn, v Zadru pri Androviču. (70)

Lepa vila

s hlevi, na tržaški cesti, krasno ležeča, blizu fabrike za tobak, se po ceni prodaje.

Natančneje poroča o tem administracija tega lista. (416—21)

Gostilniški prostori in kegljišče,

kakor vsa zraven spadajoča opravila in vrt za prikuho se o sv. Jurju 1877 oddajejo, v hiši štev. 66 v spodnji Šiški. Več se izve tam. (23—2)

Notarski kandidat,

kateri je dvakrat substitut bil, išče službe v kakem mestu ob železnici. Adresa pri opravištvu „Slov. Naroda“. (16—3)

Graške špiritne drože

dobivajo se vsak dan sveže (frišne) v prodajalnici steklenega blaga gosp. Franca Kolmana na glavnem trgu št. 236 iz prijaznosti do (378—17) A. Schneiderja.

Menj ko pol kilograma (1 funt) se ne prodaje.

Pravo, nedišeče, okusno

Olje iz sala dorševih jeter

iz Bergena v Norvegiji.

frišno došlo.

Dobro zdravilo proti prsnim in pljučnim bolečinam. (381—10)

V flašah po 70 kr., z naukom, kako se rabi.

Pravo se dobiva pri Viktorju Trunkoczy, mestni trg št. 4, lekarna „pri samorogu“ v Ljubljani.

Ravnokar je v „Narodnej tiskarni“ v Ljubljani izšlo in se dobiva:

VIII. zvezek „Listki“:

Pomladanski valovi.

Roman, spisal I. Turgenjev, poslovenil dr. M. Samec. 8° 17 pol. Cena 60 kr.

Potem

Trije javni govori.

Govorili prof. Fr. Šuklje, Iv. Tavčar in prof. Fr. Wiesthaler v Ljubljanski čitalnici. 8° 9 pol. Cena 30 kr.

Elik sir iz Kine i Koke,

najboljši do sedaj znani žetodni liker. Pospešuje cirkulacijo in prebavljenje, ter različne organe in ude z nova okrepji in oživi. 1 steklenica 80 kr.

Dobiva se jedino le pri (53—35)

Gabriel Piccoli,

lekarju, na dunajski cesti v Ljubljani.

Hrvatska, moravska i sv. Ivanska

nova in stara, jako dobra in ne ponarejena, v vsaki kolikosti, se dobivajo v

lesni trgovini pod kapitelskimi vratmi br. 1 v Zagrebu pri

bratih Arko.

(24—1)

LASTNINA IN ISK „Narodne tiskarne“.